KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 29. NOVEMBER 1978 [1]

Simmenthal S.p.A.
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 243/78 R

I sag 243/78 R

SIMMENTHAL S.P.A., Aprilia (Italien), repræsenteret og bistået af advokaterne Emilio Cappelli og Paolo de Caterini, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Charles Turk, 4, rue Nicolas Welter,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske konsulent Peter Kalbe som befuldmægtiget, bistået af Guido Berardis, medlem af den juridiske tjeneste, og med valgt adresse hos Mario Cervino, Kommissionens juridiske konsulent, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg, Luxembourg,

sagsøgt,

afsiger

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes indlæg kan sammenfattes således:

1. Artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning nr. 805 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT 1968 (I), s. 179, org. ref. JO L 148, s. 24) bestemmer, at der »ved indførsel i Fællesskabet af ... frosset kød opkræves en importafgift«.

Af hensyn til forarbejdningsindustriens behov var visse former for kød til forarbejdning i henhold til denne forordnings

1 — Processprog: Italiensk.

artikel 14, i den oprindelige version, dog omfattet af en særlig indførselsordning, der bestod i en hel eller delvis suspension af importafgiften. Kød til fremstilling af konserves af typen »corned beef«, der ikke indeholder andre karakteristiske bestanddele end oksekød og sky, kunne indføres med fuldstændig suspension af importafgiften, mens hel eller delvis ophævelse af importafgiften for kød til forarbejdning til andre produkter under visse omstændigheder var betinget af, at der blev købt kød gennem et interventionsorgan (den såkaldte »koblings«-ordning).

2. a) Den 14. februar 1977 vedtog Rådet forordning nr. 425/77 (EFT L 61, s. 1), som blandt andet ændrer artikel 14 i forordning nr. 805/68. Ændringerne var, for så vidt de vedrører denne sag, hovedsageligt motiveret af et prisfald i Fællesskabet, hvis virkning blev forstærket af massive indførsler fra tredjelande, hvilket gjorde det nødvendigt at tilpasse indførselsordningen og især »visse særordninger« for at undgå, at lignende forhold gentog sig (se betragtning 2-5 i præamblen til forordning nr. 425/77). Derfor bestemmer denne forordning især følgende:

— For kød bestemt til fremstilling af konserves af typen »corned beef« skal »på de betingelser, der fastsættes i denne artikel« gælde fuldstændig suspension af importafgiften, og for kød til fremstilling af andre varer hel eller delvis suspension af importafgiften på nævnte betingelser (artikel 14, stk. 1, litra a) og b) i forordningens nye affattelse).

— Hvert år fastlægger Rådet en skønsmæssig opgørelse over kød, der kan indføres i henhold til den i denne artikel omhandlede ordning (artikel 14, stk. 2).

— Indførsel med hel eller delvis suspension af importafgiften er betinget af fremlæggelse af en importlicens, som udstedes inden for de mængder, der er fastsat for hvert kvartal (artikel 14, stk. 3, litra a)).

— Indførsel med fuldstændig suspension af importafgiften kan i fornødent omfang betinges af, at der fremlægges en købekontrakt for frosset kød, som et interventionsorgan ligger inde med, altså af »koblingsordningen«, idet dette gælder for kød til fremstilling af konserves af typen »corned beef« og andre varer (artikel 14, stk. 3, litra b)).

— Hvert kvartal fastlægger Kommissionen de mængder, der kan indføres, i givet tilfælde importafgiftens suspensionssats, forholdet mellem de mængder, som kan indføres og de mængder, der i givet tilfælde omfattes af »koblings«-ordningen og gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel (artikel 14, stk. 4).

b) Kommissionen har udstedt gennemførelsesbestemmelser til den nye affattelse af artikel 14 i forordning nr. 805/68 ved forordningerne nr. 585/77 af 18. marts 1977 (EFT L 75, s. 5) og nr. 597/77 af 18. marts 1977 (EFT L 76, s. 1), begge ændret og yderligere suppleret ved forordningerne nr. 1384/77 af 27. juni 1977 (EFT L 157, s. 16) og nr. 2901/77 af 22. december 1977 (EFT L 338, s. 9), senere erstattet af forordningerne nr. 571/78 af 21. marts (EFT L 78, s. 10) og nr. 572/78 af 21. marts 1978 (EFT L 78, s. 17). Disse forordninger indeholder især bestemmelser vedrørende den importlicens, som omtales i den nye affattelse af artikel 14, stk. 3, litra a) i forordning nr. 805/68, og hvis fremlæggelse er en betingelse for suspension af importafgiften.

c) Ved forordning nr. 2900/77 af 22. december 1977 (EFT L 338, s. 6) har Kommissionen med virkning fra 1. januar 1978 gjort brug af den i den nye affattelse af artikel 14, stk. 3, litra b) i forordning nr. 805/68 nævnte mulighed for at gøre brug af »koblings«-

ordningen derved, at indførsel med fuldstændig suspension af importafgiften gøres betinget af, »at der fremlægges en kontrakt om køb af frosset kød fra et interventionsorgan indgået i overensstemmelse med nærværende forordning« (artikel 1 i forordning nr. 2900/77). Bestanddelene i den ordning, der har været gældende siden 1. januar 1978 kan sammenfattes således:

— Til indførsel af det omhandlede kød kræves en importlicens. Denne kan udstedes til enhver »fysisk eller juridisk person, som i mindst de seneste tolv måneder har udøvet erhvervsvirksomhed inden for husdyrbrugs- og kødsektoren i en medlemsstat« (artikel 11 a, stk. 2, litra a) i forordning nr. 585/77 i den i forordning nr. 2901/77 indeholdte affattelse og artikel 12, stk. 2, litra a) i forordning nr. 571/78.

— Licensansøgningen skal være ledsaget af den originale købekontrakt for frosset oksekød, som et interventionsorgan ligger inde med, afsluttet i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2900/77 i løbet af det kvartal, hvori ansøgningen er indleveret (artikel 11 a, stk. 1, litra a) i forordning nr. 585/77 i den i forordning nr. 2901/77 indeholdte affattelse og artikel 12, stk. 1, litra a) i forordning nr. 571/78).

— Salget af frosset oksekød, som et interventionsorgan ligger inde med, finder sted ved licitation i overensstemmelse med Kommissionens forordning nr. 216/69 af 4. februar 1969 (EFT 1969 (I), s. 28; org.ref. JO L 28, s. 10), med forbehold af særlige og afvigende bestemmelser i forordning nr. 2900/77 (artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2900/77).

  I henhold til denne procedure fastsætter Kommissionen på grundlag af de fremkomne tilbud, som interventionsorganerne meddeler den, mindstesalgspriserne. Såfremt den budte pris er lavere end mindstesalgsprisen, antages budet ikke. De bud, som afgives af de bydende, der har budt den højeste pris, antages.

— Budene skal omfatte en samlet mængde på mindst 5 tons og højst 100 tons (artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 2900/77).

— Interventionsorganerne holder særlige kvartalsvise licitationer, for hvilke bud kun kan indgives for de ti første dage i hvert kvartal (artikel 2, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2900/77).

— I forbindelse med Kommissionens beslutning vedrørende fastsættelse af mindstesalgspriserne underretter interventionsorganerne de bydende om resultatet af deres deltagelse i licitationen og indgår kontrakterne med de bydende, hvis bud antages.

d) På grundlag af denne ordning har Kommissionen i EF-Tidende C 11 af 13. januar 1978, s. 16, offentliggjort en »almindelig bekendtgørelse om periodiske licitationer om frosset oksekød, som interventionsorganerne ligger inde med, med henblik på at tillade indførsel af frosset oksekød til forarbejdning med fuld suspension af importafgiften«.

3. a) I EF-Tidende C 11 af 13. januar 1978 er på side 34 offentliggjort »licitationsbekendtgørelse nr. It P 1 — forordning (EØF) nr. 2900/77 — over salg af frosset, ikke-udbenet oksekød, som det italienske interventionsorgan ligger inde med« for første kvartal af 1978, hvorefter dette interventionsorgan skulle sælge ca. 4 000 tons oksekød.

Sagsøger, en stor konservesfabrik med speciale i fremstilling af konserves, der udelukkende indeholder oksekød og sky, afgav bud i denne licitation for at kunne forsyne sig i hvert fald delvis på det ydre marked og komme under indførselsordningen med suspension af importafgiften.

b) Den 15. februar 1978 vedtog Kommissionen beslutning nr. 78/258

(EFT L 69, s. 36), der var rettet til medlemsstaterne. Ved denne beslutning fastsatte Kommissionen mindstesalgsprisen under denne licitation for det frosne oksekød, som interventionsorganerne lå inde med. Endvidere fastsattes maksimumsmængderne af kød bestemt til fremstilling af konserves af typen »corned beef«, som kunne indføres med fulstændig suspension af importafgiften, til 5 027 tons.

I henhold til denne beslutning meddelte det italienske interventionsorgan sagsøger, at sagsøgers bud ikke var blevet antaget, da det var lavere end den af Kommissionen fastsatte mindstesalgspris.

4. a) Den 13. april 1978 har sagsøger anlagt sag (92/78) mod Kommissionens beslutning nr. 78/258. Sagsøger har her nedlagt påstand om, at det statueres, at beslutningen er ugyldig, og at forordning nr. 585/77, især artiklerne 11 og 11 a og forordningerne nr. 2900/77 og nr. 2901/77 ikke kan finde anvendelse i den i EØF-traktatens artikel 184 forudsatte betydning, særligt hvad angår den totale suspension af importafgiften efter den særlige ordning om indførsel af frosset oksekød, hvilket også skal gælde licitationsbekendtgørelsen nr. It P 1, offentliggjort i EF-Tidende C 11 af 13. januar.

Sagsøger mener, at Kommissionen har fastsat den mængde, der kan indføres med suspension af importafgiften for lavt, og at den ved de stillede betingelser i praksis har udelukket sagsøger fra særordningen og således gjort det vanskeligt for sagsøger at skaffe sig forsyninger. Til støtte for sit krav gør sagsøger blandt andet følgende gældende:

— forordning nr. 2900/77 og licitationsbekendtgørelsen, hvorved »koblings«-ordningen er blevet konkretiseret, lider af væsentlige formmangler, da den fuldstændigt mangler begrundelse;

— med hensyn til forordning nr. 585/77 og forordning nr. 2900/77 foreligger der krænkelse af de principper, som har ført til vedtagelsen af den særlige indførelsesordning for frosset kød til forarbejdning, og forskelsbehandling af erhvervsdrivende;

— med hensyn til forordningerne nr. 2900/77 og 2901/77 foreligger der krænkelse af de principper, der ligger til grund for den særlige indførselsordning for frosset kød bestemt til forarbejdning, endvidere magtfordrejning og krænkelse af princippet om et rimeligt forhold mellem mål og midler, dvs. proportionalitetsprincippet;

— med hensyn til forordning nr. 2900/77, især dens artikler 3 og 5, foreligger der krænkelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling af erhvervsdrivende;

— med hensyn til forordning nr. 2900/77, især dens artikel 4, og licitationsbekendtgørelsen, især dens punkt 4, foreligger der krænkelse af princippet om den offentlige forvaltnings upartiskhed.

Kommissionen bestrider de af sagsøger fremførte anbringender og påstår sagen afvist. Angående formaliteten gør Kommissionen gældende, at sagsøger ikke har nogen retlig interesse i sagen: En eventuel annullation af den anfægtede beslutning vil ikke have mindste nyttevirkning for sagsøger, da kontrakterne allerede er afsluttet og importlicenserne udstedt. En annullation af beslutningen indebærer ikke, at sagsøger opnår, hvad sagsøger ønsker, og end mindre at tredjeparter berøves, hvad de har opnået ved licitationen.

I denne sag er Den italienske Republiks regering indtrådt til støtte for sagsøger.

Domstolen har endnu ikke afsagt dom i nævnte sag.

b) Samme dag, den 13. april 1978, fremsatte sagsøger følgende begæring (sag 92/78 R) for Domstolen i henhold til EØF-traktatens artikler 185 og 186 samt artikel 83, stk. 1, i procesreglementet:

— virkningerne af beslutning nr. 78/258 udsættes, og Kommissionen tilpligtes foreløbig at pålægge de nationale myndigheder at udsætte udstedelsen af importlicenser, der svarer til de købekontrakter, som de bydende har indgået med interventionsorganerne, og

— anvendelsen af den særlige indførselsordning for frosset oksekød, bestemt til forarbejdningsindustrien, udsættes indtil offentliggørelsen af den endelige dom.

Til støtte for sin begæring gjorde sagsøger gældende, at den af Kommissionen indførte ordning medførte, at sagsøger blev udelukket fra fordelen ved den særlige indførselsordning, mens denne fordel var blevet tildelt erhvervsdrivende, som ikke havde noget at gøre med forarbejdningsvirksomhed. Mens sagsøger normalt forarbejder 20 000 tons kød om året, hvoraf mere end halvdelen har oprindelse uden for Fællesskaberne, havde man nu måttet skaffe sig alt kødet hos et utal af forskellige erhvervsdrivende til ugunstige priser. Sagsøger anførte således at være blevet udsat for svære forsyningsvanskeligheder.

Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. maj 1978 blev denne begæring nægtet fremme.

Angående det første punkt i påstanden udtalte præsidenten:

»Selv om det hypotetisk antages, at denne opfattelse er rigtig, bør det understreges, at den anfægtede beslutning retter sig til alle medlemsstater, og at det må formodes, at størrelsen af disse licenser i mellemtiden allerede er blevet udleveret inden for hele Fællesskabet, således at den anfægtede beslutning i denne henseende har udtømt sine særlige virkninger og altså ikke længere kan gøres til genstand for en forholdsregel om udsættelse.

En begrænsning af rækkevidden af den begærede forholdsregel til licenser, som endnu ikke er tildelt, vil i øvrigt svare til at fratage de berørte en ret, som de har i henhold til gældende fællesskabsbestemmelser;

hvis det antages, at dommeren er beføjet til at foreskrive en foreløbig forholdsregel med så alvorlige følger for rettigheder og interesser hos tredjemænd, som ikke er parter i tvisten og altså ikke har kunnet høres, er en sådan forholdsregel under alle omstændigheder kun berettiget, hvis det viser sig, at sagsøger i mangel heraf udsættes for en situation, der kan bringe selve hans eksistens i fare.«

Angående det andet punkt i påstanden udtalte præsidenten:

»Det følger heraf, at den begærede forholdsregel ville kunne medføre alvorlige forstyrrelser på markedet for oksekød og skade interesserne hos et uberegneligt antal landbrugere og erhvervsdrivende.

Ved sin rækkevidde og sine mulige følger ville en sådan foranstaltning stå i misforhold til den individuelle interesse, som sagsøger ønsker at beskytte.«

5. a) På grundlag af ovennævnte bestemmelser offentliggjorde Kommissionen i EF-Tidende C 225 af 22. september 1978, s. 43, »licitationsbekendtgørelse nr. It P 4 — forordning (EØF) nr. 2900/77 — over salg af frosset, ikkeudbenet oksekød, som det italienske interventionsorgan ligger inde med« for fjerde kvartal 1978, hvorefter dette interventionsorgan skulle sælge ca. 4 019 tons oksekød.

Sagsøger afgav bud i denne licitation.

b) Den 27. oktober 1978 vedtog Kommissionen en beslutning rettet til medlemsstaterne, hvorved den for denne licitation fastsatte mindstesalgsprisen for frosset oksekød, som interventionsorganerne ligger inde med. Endvidere fastsattes maksimumsmængderne for kød bestemt til fremstilling af konserves af typen »corned beef«, som kunne indføres med fuldstændig suspension af importafgiften til 3 502 tons.

I henhold til denne beslutning meddelte det italienske interventionsorgan sagsøger, at dennes bud ikke var blevet antaget, fordi det var lavere end den af Kommissionen fastsatte mindstesalgspris.

6. a) Den 3. november 1978 anlagde sagsøger sag rettet mod Kommissionens beslutning af 27. oktober 1978. Under denne sag begærer sagsøger, at det statueres, at denne beslutning er ugyldig, samt at licitationsbekendtgørelse It P 4, offentliggjort i EF-Tidende C 11 af 13. januar, endvidere forordning nr. 571/78, især artiklerne 9, 11 og 12 samt forordning nr. 2900/77, ikke kan finde anvendelse i den i EØF-traktatens artikel 184 anførte forstand.

Anbringenderne i denne sagt er næsten identiske med de anbringender, der påberåbes i sag 92/78.

b) Samme dag indgav sagsøger følgende begæring i henhold til EØF-traktatens artikler 185 og 186 og artikel 83, stk. 1, i procesreglementet:

a) virkningerne af Kommissionens beslutning af 27. oktober 1978 udsættes, dog — i det omfang, der er behov for det — begrænset til resultaterne af licitationsbekendtgørelsen It P 4, idet Kommissionen tilpligtes at pålægge de italienske myndigheder passende instruktioner om, at disse skal udsætte indgåelsen af købekontrakter med de bydende og udstedelsen af dertil svarende importlicenser;

b) anvendelsen af den særlige indførselsordning for frosset oksekød bestemt til forarbejdningsindustrien for 1979 udsættes indtil offentliggørelsen af den endelige dom i sag 92/78.

Til støtte for begæringen har sagsøger blandt andet gjort følgende gældende:

Med det nye søgsmål og begæringens udsættelse tilsigtes at påvise, at de formalitetsindsigelser, Kommissionen har rejst i den første sag 92/78, hvor den anførte, at sagsøger ikke havde retlig interesse i søgsmålet, beror på en vildfarelse. Det er uden for enhver tvivl, at den anfægtede beslutning af 27. oktober 1978 på indeværende tidspunkt, få dage efter sin vedtagelse, endnu ikke kan have haft nogen virkning. Mener Kommissionen også denne gang, at sagsøger ikke har nogen som helst retlig interesse i søgsmålet? Selv om den anfægtede beslutning også denne gang, såfremt begæringen ikke tages til følge, hurtigt og uigenkaldeligt udtømmer alle sine virkninger til skade for sagsøger, kan man imidlertid ikke gøre spørgsmålet om sagens afvisning afhængigt af, hvorvidt begæringen om udsættelse tages til følge eller ej. Spørgsmålet om sagens realitetspåkendelse vedrører ikke udfaldet af begæringens behandling.

Men begæringen har ikke kun til formål i praksis at påvise, at der foreligger en søgsmålsinteresse. Selv under hensyn til principperne i kendelsen af 22. juni 1978 foreligger betingelserne for at begære iværksættelse af hasteforanstaltninger denne gang:

— beslutningen af 27. oktober 1978 er endnu ikke gennemført, således at der ikke, selv om dens virkninger blev udsat, er anledning til at frygte alvorlige konsekvenser for de i licitationen deltagende personers rettigheder og interesser;

— den begærede forholdsregels virkning er begrænset, og der er ingen risiko for alvorlig forstyrrelse af kødmarkedet;

— den skade, sagsøger lider, vil forværres i mellemtiden, således at den udgør en alvorlig trussel mod sagsøgers mulighed for at overleve, fordi sagsøger er blevet fuldstændig udelukket fra den særlige ordning for begunstiget indførsel, mens de af sagsøger budte priser ved sidste licitation allerede svarede til det beløb, Kommissionen havde fastsat til afvikling af lagrene til industrielt brug.

Domstolen kan begrænse udsættelsen til resultaterne af licitationsbekendtgørelse

nr. It P 4. I alle tilfælde bør Kommissionen tilpligtes at udsætte gennemførelsesforanstaltninger for 1979.

7. Kommissionen har i sit indlæg, indgivet den 16. november 1978, nedlagt påstand om, at begæringen ikke tages til følge. Kommissionen har blandt andet fremført følgende:

a) Angående punkt a) i begæringen:

Selv om begæringen om udsættelse er blevet indgivet hurtigt, er en stor del af importlicenserne i de forskellige medlemsstater allerede blevet udstedt. At begrænse udsættelsen til de licenser, der endnu ikke er udstedt, ville berøve de pågældende en rettighed, som de gældende fællesskabsbestemmelser giver dem. Hvis udsættelsen begrænses til Italien, vil det i øvrigt medføre forskelsbehandling. En udsættelse, der så alvorligt berører tredjeparters rettigheder og interesser, er uberettiget.

I øvrigt vil det ikke nytte sagsøger noget, hvis begæringen bliver taget til følge. Det vil ikke give sagsøger ret til at få sit bud antaget på de af sagsøger tilbudte betingelser. En ny licitation, som ville være følgen heraf, vil få samme resultat for sagsøgers vedkommende, hvis bud er parodisk. Sagsøgers bud (950 RE/t) var det laveste, idet mindstesalgsprisen for salg af kød fra interventionsorganerne var fastsat til 1 737 RE/t. Dette bud er langt under normalprisen for salg af kød fra interventionsorganerne, som er 1 291 RE/t. Det er blevet afgivet med kundskab om de mindstesalgspriser, der blev fastsat for de tre foregående kvartaler, og som var 1 601 RE/t, 1 593 RE/t og 1 518 RE/t, og det var endog lavere end sagsøgers bud under den første licitation, som var 1 091 RE/t.

Den eneste interesse, der står på spil for sagsøger, er den økonomiske interesse, som repræsenteres af indførsel af 100 tons kød under fritagelse for importafgiften, idet der altid er mulighed for indførsel på anden måde end med fritagelse for importafgiften. Den begærede forholdsregel står i misforhold til denne interesse. Denne udsættes i øvrigt på ingen måde for uoprettelig skade, hvis Domstolen ikke tager begæringen om udsættelse til følge, da den økonomiske fordel kan genoprettes i form af erstatning.

Dette økonomiske formål ville have kunnet gennemføres blot ved at ansøge de kompetente myndigheder om tilladelse til indførsel med foreløbig fritagelse for importafgiften, mens Domstolens dom i hovedsagen afventes. En sådan forholdsregel kan dog ikke tages på nuværende tidspunkt, da Domstolen derved ville gå ud over påstanden og tillægge sagsøger mere, end sagsøger kunne opnå i hovedsagen.

b) Angående begæringens punkt b):

Denne forholdsregel, som vedrører anvendelsen af den særlige ordning i 1979 og for hele Fællesskabet, er uden mindste sammenhæng med hovedsagens genstand. Den synes ikke at være nødvendig for at beskytte sagsøgers økonomiske interesser. Ved sin betydning og ved de følger, den kan have for den økonomiske aktivitet i den pågældende sektor, står den i misforhold til den individuelle interesse, som sagsøger hævder at ville sikre. Den vil vise sig at være uden praktisk nytteværdi, da den berøver de handlende i Fællesskabet fordelene ved den særlige indførselsordning uden for så vidt at lade sagsøger nyde godt af den fordel, sagsøger kræver, endsige give sagsøger ret til at indføre kød med fritagelse for afgift.

8. Parterne har fremsat mundtlige indlæg i retsmødet den 22. november 1978.

Grunde

Vedrørende det første punkt i begæringen

1 Med begæringens første punkt søger sagsøger udsættelse af virkningerne af Kommissionens beslutning af 27. oktober 1978, dog — i det omfang, der er behov herfor — begrænset til resultaterne af licitationsbekendtgørelse It P 4 (offentliggjort i EFT 225 af 22. 12. 1978), idet Kommissionen tilpligtes at pålægge de italienske myndigheder passende instruktioner om, at disse skal udsætte indgåelsen af købekontrakter med deltagerne i licitationen og udstedelsen af de dertil svarende importlicenser.

2 denne beslutning, som sagsøger under hovedsagen begærer annulleret, indeholder i artikel 1 den mindstesalgspris for det af interventionsorganerne oplagrede frosne oksekød, der skulle tages i betragtning i forbindelse med licitationen i henhold til forordning (EØF) nr. 2900/77 for sidste kvartal af 1978;

3 i artikel 2 fastsættes for perioden fra 1. oktober til 31. december 1978 maksimumsmængderne for kød bestemt til forarbejdningsindustrien, som kan indføres med suspension af importafgiften.

4 Den pågældende beslutning vedrører ikke blot sagsøgers interesser, men har indflydelse på alle de tredjemænds interesser, som har afgivet bud under denne licitation;

5 såfremt beslutningens virkninger blev udsat, også selv om dette begrænsedes til resultaterne af licitation It P 4, ville de øvrige deltagere i licitationen, som ikke er parter i sagen og ikke er blevet hørt, i hvert fald midlertidigt, blive frataget retten til at afslutte købekontrakt for frosset kød oplagret af det italienske interventionsorgan og få tildelt importlicens, hvilket de er beføjede til efter den gældende ordning;

6 selv hvis det antages, at en ret under en hastesag vedrørende foreløbige forholdsregler kan foreskrive en forholdsregel, der har en så alvorlig indvirkning på tredjemænds rettigheder og interesser, ville dette kun være berettiget, hvis sagsøgeren uden denne forholdsregel ville blive udsat for en situation, som kan bringe selve hans eksistens i fare.

7 Sagsøger i nærværende sag har ikke ført bevis for faktiske omstændigheder, som ved første blik kan godtgøre, at der må tages et sådant hensyn;

8 det fremgår tværtimod af sagsøgers begæringer, at sagsøger indtil da, omend under vanskelige forhold, har været i stand til at forsyne sig;

9 sagsøger har i øvrigt ikke anfægtet Kommissionens tilsvarende beslutninger for andet og tredje kvartal 1978;

10 følgelig synes der ikke at være risiko for, at gennemførelsen af beslutningen vedrørende det fjerde kvartal af 1978 kan skabe en alvorlig trussel mod sagsøgers eksistens.

11 Under disse omstændigheder kan det første punkt i begæringen ikke tages til følge.

Vedrørende det andet punkt i begæringen

12 Ved det andet punkt i begæringen tilsigtes udsættelse indtil offentliggørelsen af den endelige dom i sag 92/78 af anvendelsen af den særlige indførselsordning for frosset kød, bestemt til forarbejdningsindustrien for året 1979.

13 Denne begæring må forstås således, at den henviser til det kompleks af forordninger, som er vedtaget af Kommissionen med henblik på iværksættelsen af »koblings«-systemet, omhandlet i artikel 14, stk. 3, litra b) i forordning nr. 805/68 som ændret ved Rådets forordning nr. 425/77;

14 sagsøger har fremsat begæring om, at disse bestemmelsers virkninger udsættes, og at Kommissionen for hele Fællesskabets vedkommende afholder sig fra gennemførelsesforanstaltninger hertil.

15 Kommissionen har ved at vedtage disse bestemmelser gjort brug af en kompetence, som Rådet har overdraget den i henhold til ovennævnte artikel 14 med henblik på at undgå forstyrrelser på markedet for oksekød;

16 en udsættelse af anvendelsen af de pågældende bestemmelser vil have alvorlige følger for dette marked og vil skade utallige landmænds og handlendes interesser i hele Fællesskabet;

17 sagsøger har ikke ført bevis for omstændigheder, der viser en individuel interesse, hvis varetagelse ved første blik kan berettige den begærede foreløbige forholdsregel;

18 denne står ved sin betydning og mulige konsekvenser i fuldstændigt misforhold til sagsøgers interesse.

19 Følgelig kan andet punkt i begæringen heller ikke tages til følge.

20 Spørgsmålet om sagsomkostningerne udsættes, indtil der er afsagt endelig dom i sag 243/78.

Ud fra disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

før anden afgørelse træffes:

1. **Begæringen om foreløbige forholdsregler kan ikke tages til følge.**

2. **Spørgsmålet om sagsomkostningerne udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 29. november 1978.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident